HOA LỰU

HOA đỏ thành ra quả cũng đỏ. Lựu là một thứ hoa tôn-trọng lắm, vì Đức Chúa Trời đã dùng hoa quả nầy mà dạy-dỗ mấy ý-nghĩa qui nhứt trong Kinh-thánh, tức là sự hầu việc Ngài ở trong đền-thờ thiêng-liêng.

Ban đầu, ta xem Đức Chúa Jêsus-Christ giáng xuống, vào vườn Ngài mà thử coi cây thạch-lựu đã nở hoa, tức là Ngài trông trong mọi Hội-thánh, xem lòng các em có sửa-soạn để hầu việc Ngài theo ý-muốn Ngài chăng. Sắp kết-quả, tức là sắp nhờ Đức Chúa Thánh-Linh mà làm chứng về Ngài. Các em ôi! Hãy cầu-xin Ngài sửa-soạn lòng mình đến nỗi giống như một vườn thạch-lựu có nụ, có hoa, và sau cũng có quả (Nhã-ca 6 : 11 và 7 : 12).

Lại có lần nữa Đức Chúa Trời dùng quả lựu mà chỉ về sự nhu-mì, sự xấu-hổ thánh-khiết của một người đờn-bà không

HOA LỰU

HOA đỏ thành ra quả cũng đỏ. Lựu là một thứ hoa tôn-trọng lắm, vì Đức Chúa Trời đã dùng hoa quả nầy mà dạy-dỗ mấy ý-nghĩa qui nhứt trong Kinh-thánh, tức là sự hầu việc Ngài ở trong đền-thờ thiêng-liêng.

Ban đầu, ta xem Đức Chúa Jêsus-Christ giáng xuống, vào vườn Ngài mà thử coi cây thạch-lựu đã nở hoa, tức là Ngài trông trong mọi Hội-thánh, xem lòng các em có sửa-soạn để hầu việc Ngài theo ý-muốn Ngài chăng. Sắp kết-quả, tức là sắp nhờ Đức Chúa Thánh-Linh mà làm chứng về Ngài. Các em ôi! Hãy cầu-xin Ngài sửa-soạn lòng mình đến nỗi giống như một vườn thạch-lựu có nụ, có hoa, và sau cũng có quả (Nhã-ca 6 : 11 và 7 : 12).

Lại có lần nữa Đức Chúa Trời dùng quả lựu mà chỉ về sự nhu-mì, sự xấu-hổ thánh-khiết của một người đờn-bà không

muốn cả thiên-hạ nhìn-xem mình (Nhã-ca 4 : 3 và 6 : 11). Như thế, Hội-thánh không nên tìm sự ngợi-khen của loài người. Lúc nào thế-gian khen mình, thì hãy sợ và tránh khỏi lời nguy-hiểm đó. Trái lại với kiêu-ngạo, sự xấu-hổ thánh-khiết là đều tốt-đẹp của Hội-thánh, và của các em nhỏ.

Cũng có một câu khác cắt nghĩa rằng Hội-thánh như một vườn : «Đám cây mình là vườn địa-đàng, có thạch-lựu và trái ngon....» (Nhã-ca 4 : 13). Vì mỗi quả lựu có nhiều hột giống, nên nó sanh ra nhiều cây. Đức Chúa Trời đã bảo các cây cỏ phải kết-quả bội phần. Quả lựu thật đã vâng-theo lời đó, vì cớ nó có nhiều hột. Có lẽ, nếu trồng mỗi một hột trong một quả, thì ít lâu nữa sẽ có đám cây lớn!

Hội-thánh nên bắt-chước quả ấy! Nếu mọi con trẻ trong Hội-thánh đều được dẫy-dẫy Đức Chúa Thánh-Linh mà làm chứng đạo, đến nỗi đưa-dắt người ta đến cùng Chúa được nhiều bằng số hột giống trong quả lựu, thì há chẳng vui lắm sao? Có lẽ sẽ có một em lấy quả lựu, bóp mà ăn, rồi để mọi hột giống một bên, mà nói rằng:

«Mỗi lần tôi dẫn-dắc một người đến cùng Đức Chúa Jêsus, thì tôi sẽ trồng một hột ở trong vườn. Tôi xin hỏi: Bao lâu thì cả hột giống sẽ được trồng, mọc lên, và cũng kết-quả cho loài người?» Xin các em ở trong Hoa-Tâm-Hội tự hỏi mình có kết-quả được như quả lựu chăng?

Quả lựu cũng ích-lợi cho người ta lắm, vì có mấy chỗ không có nước uống được, người ta bèn dùng nước ở trong quả đó. Quả bị ép mà chảy ra nước ấy làm thí-dụ về gì? 1° Chỉ về Đức Chúa Jêsus-Christ đổ huyết trên cây thập-tự mà cứu-rỗi chúng ta. Vậy có nhiều người dùng nước quả nầy làm lễ Tiệc-thánh. Hoa đỏ, quả cũng đỏ, khiến ta nhớ đến máu đỏ của Đấng Cứu-thế. 2° Quả lựu bị ép cho người ta uống, là chỉ về một người tín-đồ liều mình chịu ép ở dưới nhiều việc, và nhiều nỗi đau-đớn vì cớ Đức Chúa Jêsus, đến nỗi đổ sự sống mình ra mà hầu việc Ngài. Đối với Chúa, người ấy thật quí lắm, vì giống như nước quả lựu cứu người khỏi khát (Nhã-ca 8 : 2).

Quả ấy làm mão cho người lập nhà-thờ Chúa. Quả lựu làm bằng vàng rất đẹp-đẽ thì được vào nơi thánh-khiết của Đức Chúa Trời. Vậy, các em bé theo sự nhu-mì và sự liều mình mà hầu việc Chúa, thì sẽ trở nên không phải quả hư-hỏng, nhưng là quả quí hơn vàng ở trong đền-thờ Chúa đời đời vô-cùng. (Xin xem II Sử-ký 4: 13; I Các Vua 7 : 18-20 và Khải-huyền 3 : 12).

Vui thay! ở trong đời tạm nầy có một đều rất sung-sướng khiến người ta bắt-chước quả lựu, là có thể hầu việc Chúa trong mọi công-việc của Ngài, khi Ngài làm thầy Tế-Lễ Cả. Thuở xưa, khi ông A-rôn, thầy tế-lễ thượng-phẩm, hầu việc Chúa mà cầu-nguyện cho người ta, thì áo thánh đó có mấy cái chuông và mấy quả lựu làm bằng vàng ở chung-quanh dưới áo đó. Khi nào A-rôn đi đâu, thì có tiếng kêu vui-vẻ. Quả và chuông ấy dạy-dỗ rằng nếu chúng ta giống như quả đó, thì cũng có thể vào trước mặt Đức Chúa Trời trong nơi vinh-quang, ở với Đức Chúa Jêsus mà cầu-nguyện cho người ta ở ngoài. Quả đó ở trên áo, gần A-rôn lắm. Vậy, nhờ Đức Chúa Thánh-Linh, chúng ta cũng có thể đến cùng Đức Chúa Jêsus, ở gần Ngài, có việc với Ngài, thêm vui cho Ngài, và đồng vào nơi thánh-khiết với Ngài.

Chúng ta nên cứ cầu-nguyện Thần của Đấng Christ giúp-đỡ mầm hột lựu mọc lên giữa vườn Ngài, đến nỗi Ngài sẽ có nhiều «quả lựu» thiêng-liêng để ở trên áo Ngài và ở trong đền-thờ Ngài, thêm sự đẹp-đẽ vui-mừng đời đời vô-cùng.

GIẢI-ĐÁP CÂU ĐỐ Ở SỐ 6

Giải-đáp câu đố «Khâu phải hay lầm» ở Thánh-Kinh Báo số 6.

Hãy coi sách Giăng 17 : 3.

(Coi tiếp trang 324)